POKROK
PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Crete pro Saline okres, Neb., ve Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowu, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesotu a v Tyndall, S. D., pro státy South a North Dakotu.

Předplatné:
Pro Spojené Státy $1.50. Pro Kanadu $2.00. Do Evropy $2.50 ročně.

Zásilky peněžní dějtež se pomocí peněžních poukázek (Money Orders), expressních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise.

Oznamujete-li své přestěhování, udejte starou i novou adressu.

Dopisy z kruhů čtenářstva ochotně uveřejníme. Musí býti slušné, psané bez úmyslu někoho osobně poškoditi a podepsány plným jménem, ať již má býti v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

45

VÁLKA V CELÉ HRŮZE A VELIKOSTI.

Mnozí lidé prohlašují, že učiní již konec války a dokonce jsou ti, kteří jsou přesvědčeni, že nynější krveprolití v Evropě jest poslední v dějinách lidstva. Předpokladu tomu však statistická data nezdají se nasvědčovati. Reginald L. Foster v čas. New York World zajímavým způsobem se o tom rozepisuje. Statistikové nasbírali ve smyslu tom číslice za cela staletí. Sbírali je od roku 1496 př. Kr. až do roku 1915 p. K., kteráž doba táhne se přes 3511 roků. A z těchto let prožilo lidstvo 227 roků v míru a 3,284 let v bojích — smutné to číslice svědčící o tak zvané milumilovnosti lidstva.

Dnes odhaduje se obyvatelstvo tohoto světa na 1,623,000,000 duší, a v bojích od té doby, co lidé počali počítati čas války vyžádalo si za oběť osm bilionů duší — což jest pětkráte vyšší číslice než ona která representuje nynější obyvatelstvo zeměkoule. Petkrát musilo lidstvo obydliti svět, aby sloužilo oběť hrozným válkám; pětkráte bylo vyhlazeno, muži, ženy i děti. První pomocnice války, Nemoc, sklátila za tu dobu na patnáct bilionů duší.

Sny o zamezení války a odstranění nemocí zdají se býti ovšem za takovýchto okolností pouhými fantastickými sny!

Historie uvádí páduý důvod toho, shrnujíc do periody jednotlivých dnů oběti, jichž si vyžádaly nejprudší boje. Tak v Naisus 10,000 Gothů padlo mezi východem a západem slunce pod zbraněmi Římanů, kteří neznali šrapnely anstrojová děla. U Cressy za jediný den Francouzové ztratili 1,200 rytířů a 30,000 bojovníků z chrabré armády čítající 120,000 duší. Asi 100,000 mužů bojovalo zuřivě po celý den, než vznesla se noc na bojiště u Blenheimu. Z 50,000 Francouzů a Bavorů v jedné armádě leželo 12,000 mrtvých onoho večera na bojišti a 13,000 dalších bylo zajato od vítěze, mocného vévody z Malrborough, který počítal své ztráty Angličanů a Holanďanů na 12,000 zabitých. Z každých čtyř mužů, kteří onoho rána šli do boje, jeden zůstal mrtev ležeti na bojišti. U Jen padlo 21,000 mužů ze 105,000 mezi Prušáky a 19,000 Francouzů z 90,000. U Eylau statné ruské bataliony ztratily 25,000 mužů z 73,000 a Galiské armády 30,000 z 85,000 — jednoho ve třech! A u Aspern, kde Napoleon vedl své vojsko k první své porážce, zanechal jednoho muže na bojišti, za každého, kterého odvedl — polovina jeho 75,000 mužů zůstala na bojišti mrtva nebo zraněna.

A vraťme se na ruské bojiště blíže Moskvy. Za jediný den měsíce září Francouzové zanechali na bojišti 50,000 mužů ze 132,000, kteří tam pochodili a z carových vojů zůstalo na bojišti 45,000. Napoleon táhl na Moskvu s 620,000 vojáky, ale sotva polovina tohoto počtu vrátila se s ním domů.

Když bratr proti bratru pozdvihl zbraně, když syn postavil se proti otci před půl stoletím v našich Spojených Státech, hrozný moloch válečný slavil své hody. Z těch, kteří bojovali v řadách Severu, 67,058 zůstali mrtví na utržené rány. Nemoci sklátily 199,720 statných mužů, ve vězení jich zemřelo 40,154 hladem, zoufalstvím, zavražděním anebo náhodou. A mezi těmi, kdož ujali se zbraní na Jihu, zahynulo více než 300,000. Praví se, že zahynulo více jak 800,000 lidí v onom bratrovražedném boji. Tak velké vraždění bylo tehdy, že ještě dnes následkem toho ženy převyšují v některých místech počtem svým muže. —

Za pět roků později vyžádala si válka 180,000 Francouzů a 59,259 Němců za 190 dnů boje. A poražení Francouzové musili ještě zaplatiti $1,000,000,000, aby dostalo se jim míru.

V roce 1821—14 padlo 50,000 lidí ve válce Spojených Států s Brity. A dalších 50,000 vyžádala si válka, již vedlo Mexiko se Spoj. Státy.

Ale za Krimské války, ani za desetiletí později, pět účastnických národů: Británie, Francie, Piemont, Turecko a Rusko, ztratily 785,000 mužů. Za války roku 1866 Italie, Prusko a Rakousko bojovaly jenom krátkou dobu ale 45,000 mužů bídně při tom zahynulo, v roce 1877 Turecko bojovalo s Ruskem a válka ta vyžádala si 250,000 obětí. Dalších 40,000 padlo v Zululand a Afganskai roku 1970, Japonsko a Čína bojovaly spolu pro dvaceti roky a boje ty vyžádaly si 20,000 mužů. Britové vyvolali válku, aby se zmocnili državy Boerů v Jižní Africe. Dostali je, ale ztratili 100,000 mužů. Boerové obětovali 25,000 dalších. Nemocí a hladem padlo mimo to 15,000 žen a dětí: válka byla toho příčinou příčinou.

Naše Spojené Státy válčily se slabým Španělskem roku 1898 jenom krátkou dobu ale válka ta vyžádala si 6,000 obětí. A když vypuklo povstání na Filipinách proti americké nadvládě, na 50,000 Filipinců padlo, aniž by tím něco dokázali. Z vojska Spojených Států padlo 5,000, daleko od rodné země své.

Během deseti velkých válek u plynulého století až do dnešní doby vyžádala si válka dohromady 8,996,000 obětí; z tohoto počtu velké Napoleonské války vyžádaly si 6,000,000 duší v devatenácti letech od 1796 do 1815. A pakliže ztráty ty převedeny by byly na peníze dle míry, jak ceněn jest jediný lidský život, dostali bychom číslice, při jichž čtení znoemla by se nás závrať. Lidský kapitál je veliký a ztráta na něm i skutečném kapitále způsobená jest nesmírná. Popatřme na číslice, jež udávají se při výpočtu ztrát za nynější války evropské.

Obyvatelstvo světa jest odhadováno na 1,623,000,000 duší a může býti řečeno, že asi poměrně jedna polovina světového obyvatelstva jest přímo zahrnuta do nynějšího nesmírného konfliktu.

V roce 1912 mezinárodní světový obchod měl ceny $38,000,000,000. Za tentýž rok zahraniční obchod devíti velmocí súčastněných v nynější válce činil $24,160,000,000 čili šedesát a dvě procenta světového obchodu.

Parníky vlastněné skupinou nepřátelských velmocí, mají snosnosti veškerého obchodního lod'stva na světě. Tím způsobem může býti relativní důležitost velmocí súčastněných ve světovém konfliktu býti měřena. Věru tuěné číslice, jimiž může býti moloch válečný úplně uspokojen.

A počítá se dále, co má býti válce zaplaceno v penězích pod čtyrmi ohlaveními — přímé vydání na armádu, ztráta produkcí způsobená, zničení majetku, ztráta v lidském kapitálu; tato poslední nikdy ovšem nemůže být nahrazeno. Dle toho číslice veškerých ztrát do příštího 31. července, za rok trvání války, dle dosavadního poměru budou vykazovati:

Belgie	$ 2,632,500,000
Francie	8,433,000,000
Rusko	7,086,000,000
Rak.-Uhersko	7,510,000,000
Německo	13,875,000,000
Anglie	6,290,000,000
Celkem tudíž	$45,740,500,000. —

A to pouze za dvanáct měsíců boje! Britický podíl representuje jednu čtrnáctinu nahromaděného bohatství během staletí britického života. Německý podíl činí jednu šestinu národního bohatství, nemnáct měsíců národních příjmů a úspory dvaceti roků. Pro Kakušany mimo jednu třetinu národního bohatství a patnáct měsíců příjmu národního. Rusko ztrácí jednu sedminu svého národního bohatství a skorem roční příjem; Francie roční příjem a sedminu národního bohatství. A malá Belgie, která před rokem byla nejbohatší a nejšťastnější ze všech zemí, ztratila pětinu národního bohatství a dvouletý příjem.

Mimo peněz ztráty na lidských životech 31. července činiti budou v Belgii 50,000 mužů, ve Francii 600,000, v Rusku 750,000, v Rakousko-Uhersku 600,000, v Německu 1,300,000, v Anglii 450,000. — Ve ztrátách těchto nečiní se ovšem zmínky o ztrátách Japonska, Turecka a Srbska.

Shrneme-li vše dohromady, shledáme, že ztráty evropkou válkou právě zuřící činí na penězích čtyřicet pět bilionů a 3,750,000 životů nejlepšího lidu. Každodenně zmírá na bojištích evropských 10,274 mužů, což činí 428 za každou hodinu anebo sedm na každou minutu, ve dne i v noci. A přimysleme si ještě ony ztráty, jež přivodí různé nemoci. Za jediný rok války zahyne více lidí než kolik jich obývalo Spojené Státy, když kolonisté pozdvihli zbraní svých za svobodu roku 1776.

A ještě jednou ztráty peněžité. Každého týdne ztraceno jest $870,000,000, každého dne $125,000,000 každé hodiny $5,000,000 a každé minuty $83,000. Za každé tiknutí hodin zmaženo jest $1,388!

HISTORIE DOLLARU.

Slovo dollar povstalo z německého thaler. — Původ německého thaleru a českého tolaru je následující: V roce 1519 český hrabě Šlik nechal raziti stříbrné mince, vážící jednu unci a platící 113 centů. Byly razeny v Jáchymově, čili Joachymsthalu v Čechách a podle svého původu nazývány byly Joachymsthalery. Později slovo toto zkráceno bylo Němci na thalery a Čechy na tolary. Na každém tomto penízi byla vyražena podoba sv. Jáchyma. Tyto mince měly dobrou pověst a všeobecně se jich užívalo v mezinárodním obchodu evropském. Holanďští kupci přinesli mince tyto do Anglie a zde počalo se jim říkati dollars. Shakespeare ve svém Macbethu mluví již o dollarech. Leč dollar nepřišel do Ameriky prostřednictvím Holanďanů anebo Angličanů, nýbrž přivezli jej Španěle. To stalo se následkem rozšíření španělského království v Sestnáctém a Sedmnáctém století do Ameriky. Španělé počali těžiti stříbro v dolech v Mexiku a jiných místech v Jižní Americe. — Původní španělský peníz peso, čili osminka, platil osm realů. Poněvadž však měl stejnou hodnotu s dollarem, počalo se mu říkati dollar. To bylo si v roce 1690. Nejznámějším dollarem španělským byl tak zvaný dollar sloupový, ježto na jedné straně byly znázorněny dva sloupy, representující sloupy Herkulovy. Mauři jmenovali dollar tento dělovým, ježto domnívali se, že sloupy jsou znázorněním děl. Mnozí se domnívají, že tyto dva sloupy mají jakousi spojitost s nynější naší značkou dollarovou, jež sestává ze dvou přímek a jakéhosi druhu písmeny "S". Mnozí se domnívají, že značka tato representuje P. S. — což je španělské peso. Jedni opětně tvrdí, že je to spojené U. S. — United States. Nejpravděpodobněji zní domněnka, že značka representuje značku římské mince sestertius zvané. Značka pro tuto minci byla "H. S" a znamenalo dvě a půl, poněvadž sestertius platil 2½ pasu. Španělský dollar v jisté době byl v oběhu i v Australii. V Americe byl obyčejným v době války za nezávislost. Historie amerického dollaru jest dobře známa. Dollar jako měnná jednotka přijat byl kongresem r. 1792.— První stříbrný dollar vyražen byl v roce 1794. Aktem z r. 1849 ražení zlatých dollarů bylo nařízeno a v roce 1873 zlatý dollar byl měnným jednotkou. V roce 1878 však stříbrný dollar byl obnoven a od té doby byly dvě standardy. Stříbrný dollar získal jméno "dollar našich otců." Taková jest historie dollaru, který za svůj původ může děkovati českému šlechtici.

NA ZEPPELINU.

Četli jsme popisy nejrozmanitějších bojů v zákopech, útoků, dobývání pevností, atd., zdá se jen doplniti popisy ty líčením boje na Zeppelinech. Popis takové jízdy na Zeppelinu proti nepříteli podává zpravodaj dánského časopisu 'Dagens Nyheter', který rozmlouval s německým vzduchoplavcem, účastníkem výprav Zeppelinů.

Vzduchoplavec líčil zpravodaji cestu přes moře. Hlavní dojem, který z jízdy na Zeppelinu možno míti, je pocit strašlivé zimy. Nikdo nedovede si představiti, co to znamená, křižovati v ledově studeném vzdušném moři nad severním mořem. Nesmíme rozsvítiti světlo, nesmíme zapáliti si doutník abychom zkrátili si hodiny příšerné noci, neboť vzdušný kříž nik nesmí prozraditi svoji přítomnost v temnu a v mracích i jenom nejmenším záblekem. Zdá se, jakoby zima vzbuzovala zvláštní, mocný pocit, jaký v dřívějších dobách nebyl vůbec znám. Stojíme-li v lod'ci a nasloucháme-li jednotvárnému šumění moře hluboko pod námi a díváme-li se na hvězdnaté nebe, je nám, jakobychom byli sami součástí vzdušného prostoru. Máme pocit, jakoby vzduchoplod' byla jakási létavice, která letí studeným prostorem světovým. Nemluvíme spolu, díváme se stále vytřeštěně do tmy, neslyšíme nic jiného, než vlny vzdušné bouře, jež lámou se s nepopsatelným hlukem o příď vzdušného křižníku, potom jako studená voda klouzají po jeho bocích a víří kolem lodě svými vyjícími a hrozivými hlasy. Toto vzdušné moře, které proudí proti nám, proniká naše šaty a obkloupuje naše tělo jakýmsi bručením, v němž cítíme vlhkého a prchavého ducha povětří.

Nic není tak pozoruhodného i tragicky napínavého nežli vznášeti se uprostřed atmosfery a dívati se na souhvězdí. Kdo to jednou prožil, nezapomene toho nikdy. A je li ke všemu odsouzen, aby žil na zemi, stává se z něho zamlklý a hloubavý člověk. A tak když letíme na Zeppelinu a pod námi v úplné černé noci vymizí se slabá světélka města nebo vsi, máme týž pocit jako dravec, čekající na kořist. Když vzdušný airship letí mraky, zdá se, jako by místo s mnohými světly běželo proti nám velké černé lod'stvo, které osudný vítr žene přes moře aniž by kdo na palubách Lodi tušil blízkost smrti.

Potom házíme bomby, vidíme obrovný plamen jako bílý žár v temné hlubině, slyšíme stlumený výbuch jako hlas ohromné příšerné bytosti. Potom žene tlak vzduchu řídící plochy Zeppelinu do výše, podobně jako na moři lod' se zvedá nárazem velké vlny, ježto je to pohyb volnější, měkčí, připomíná se to dýchání obrovského ptáka. Na to plochy zvolna klesají a ledová zima vzduchu a vzdušný vítr vás znovu obkloupuje.

VÁLEČNÁ CHIRURGIE NYNÍ A JINDY.

Ve společnosti vojenských lekarů strassburgských přednášel o historii válečné chirurgie jenerál ovrchní lékař Fehling. Prvním spisovatelem lékařským, který se chirurgií zabýval, byl dle něho Hieronymus Braunschweig, který svoje dílo vydal koncem patnáctého století. Tento — věrem náledům své doby — doporučuje vstřel pokud možno rozšířiti a projektil tehda ovšem jiný než dnes — zvláštními kleštěmi odstraniti. Do rány za účelem drenáže vkládány zmé. Po něm, touže věcí zabýval se Jan z Gersdorfu, kterýž do ran lněný olej líti radí a sice vařící, ježto tím otrávené rány se čistí. Procedura tuto — ku velké asi radosti všech raněných nebožáků — odstranil známý slavný francouzský chirurg Ambroise Paré, průvodce a lékař Karla IX. Stalo se to ovšem — jak již často v historii zvykem — čirou náhodou. V bitvě u Paric došel olej a ejhle, rány bez něho léčené, lépe se hojily než rány zalévané vroucím olejem. Paré zjevu toho hned prakticky využil a stal se tak reformátorem v chirurgii válečné. Století XVII. přineslo amputaci. Od té doby až téměř do poslední doby operace tato bývala z nejčastějších na bojištích. Již tehdy Lamarchův pozdější vynález hlaholdarny, pevným utažením zabránit krvácení, či vlastně vykrvácení vůl předchudce v kmupné šňůře, kterou před amputací pevně zatahovali koncetiny, radí Hilden, jinak — přes vynález Paréův podvazovati cévy — ku stavení krvácení užíváno rozžhavených železa

Známý anglický anatom John Hunter ve století osmnáctém stal se tvůrcem novější chirurgie. — Změnil způsob provádění řezu v měkkých částech při amputacích, zakazuje zbytečné sondování ran V době napoleonských válek proslul polní chirurg Larrey, který více praktikem býti slul než literátem. Po tom muži v čele francouzské chirurgie zříme slavného Dupuytrena, kterýž poprvé zavádí jakousi antiseptickou léčbu ran užíváním vody chlorové. Doba jeho žije ve znamení poustění krve a podávání projímadel. — Strnutí a nemocniění snět největším jsou tehdy postrachem. Již tento muž u střelných ran břicha doporučuje úplný klid a rány hrudníku sešívá. Tehdy střelná rána do kost' stehení se zlomením či vlastně rozdrcením této léčena jen amputací. Reformátorem skutečným ve válečné chirurgii byl Pirogov; zakazuje již odstraňování kulí z ran a chválí obvazy sadrové. Dalším v řadě vynikajících chirurgů válečných je Sromeyer a konečně Bergmann. Po těch přišlo období antiseptiky, kdy mohdy více se škodilo než prospívalo. Bergmann za války rusko-turecké mnohé ku štěstí zraněných změnil. Radí již ponechávání rány v klidu a vůbec co možný klid. Válečná chirurgie jeho stojí již ve znamení konservatismu. Ještě za války v r. 1870—71 mnoho pozornosti nebylo věnová no čistotě rukou. Do ran strkají se sondy, ránu se vyplachují a překrývají kusem cupaniny z pytle vytaženým. Tresavky, horečky a otravy krve byly zjevem všeobecným.

Dnes vládnou zcela nové názory Projektily z ran se neodstraňují, leda by zvláštní toho žádala potřeba. Klid, čistota a úplně konservatismus v chirurgii válečné století tohoto převládají. Doba příští ukáže se suchými čísly statistik, jak velkým úspěchem korunováno bylo za světové války poslední dílo lékařů celého světa.

DUŠEVNÍ STAV PADAJÍCÍHO LETCE.

V berneském "Bundu" nachází se zajímavý příspěvek k psychologii vojenského letce. List vypravuje podle "Timesu" příhody vojenského aviatika anglického.

Letec se vznesl v Anglii k přeletu přes Severní moře, aby nad belgickým pobřežím vykonal pozorování. Hodlal se vrátiti toutéž cestou a doma podati zprávy. — Úkol vedl ho tedy přes moře, po cíle pobřeží a nad územím, které bylo obsazeno nepřítelem a výborně chráněno a kde zejména se dává pozor a útoky ze vzduchu.

Když se letec domníval, že jest až v dosahu nepřátelských baterií, vznesl se tak vysoko, že mraky ho zakrývaly nepřátelským střelám. Najednou uzřel před sebou tmavý mrak, jenž visel nad morem. Byla to stena sedých mraků. Kdyby byly bývaly černé, nebyl by se do nich odvážil, neboť zkušení letci vědí dobře, že černé mraky jsou velmi nebezpečné.

Plul ve výši asi 2500 m, když ho mračna pohltila, a domníval se, že jest v bezpečí. Nepřátelské střely jen nemohly zasáhnouti, avšak sotva letěl několik vteřin, koustla mračna vlc a více. Zatmělo se tak, že nemohl čísti ani na kompase ani na výškoměru. Rychlost letu byla velmi velká a nemohl se nijak rádně orientovati. Létadlo bylo prudce zmítáno, takže jen s námahou ovládal kormidla. Avšak nekoli si byl vědom vážnosti situace, zachoval klid.

Vynořila se mu myšlénka, že i jeho cíl nepřátelských střel by byl méně ohrožen než nyní v naprosté neznalosti své situace v mracích, avšak nemůže mnoho času k úvahám o své situaci.

Uznamenal pouze ještě, že létadlo klesá, ale jak, nemohl si u vědomiti. Výškové kormidlo nepůsobilo. Avšak uchránil chladnou mysl před útokem pocitu nemohoucnosti.

Náhle pocítil, že řemen, kterým byl připoután k sedadlu, velmi zuha se napíná, z čehož správně usoudil, že se létadlo v pádu překlopilo a že jest stahován se sedadla.

Tu ho na okamžik vrhlo v zmatek; měl pocit, že všemu jest konec a že musí létadlo ponechati samo sobě. Pak na něj doléhl tupý tlak nějaké váhy, který mu skoro odňal vědomí.

Ku podivu! Tato slabost a zoufalost netrvala dlouho, nýbrž byly brzy vystřídány velkým klidem. Zcela bezdůvodný pocit bezpečnosti ho pronikl a ukolébal ho v nejpříjemnější pocity, které kdy prožil. Zatím létadlo padalo a padalo. Rychlostí padajícího kmene se řítilo dolů. Na štěstí se při tom vrátilo do normální polohy. Letec to ihned poznal z toho, že řemen zase se uvolnilo, a nesvíralo ho tak těsně. Mohl se zase pohybovat a opříti nohy i ruce.

Netísnil ho pocit strachu. První, co zřetelně zpozoroval, bylo, že létadlo vypadlo z mraku. Pod sebou viděl rozvlněné moře, všechno zbělené pěnícími se vlnami.

Instinktivně sáhly ruce po kormidle — ovládal zase létadlo. Podíval se a výškoměr a četl, že jest ještě as 450 m nad hladinou. Klesá tudíž za několik okamžiků o 1800 m. V uších mu podivně zvonilo a pochopil, že jest v tu chvíli hluch. Neslyšel ani rachotu motoru. Neměl času k úvahám, ale přece usoudil, že náhlou hluchotu způsobil rychlý pád a náhlá změna atmosferického tlaku.

Přes otřes, který bylo jeho nervům v hrůzných vteřinách vydržeti, se letce rychle orientoval podle kompasu a mapy, letěl k určenému místu, kde — poslušen rozkazu — vynodil pumy. Sotva vykonal svůj úkol, když v jeho duševním stavu nastala prudká změna. "Cítil jsem se tak šťastným, že bych byl hlasitě výskal," vypravoval, "s dětinskou horlivostí jsem prohledával všechny své věci, nenajdu-li něco, co bych mohl ještě shodit. Nalezl jsem jen krabičku sirek, které jsem velkým rozmachem hodil do hlubiny!"

Předpověď počasí.

Jaké budeme míti počasí v příštím týdnu.

Pravidelná perioda bouří v středních částech země je od 10. února do 13. února, praví ve svém zajímavém Almanachu Rev. Irl R. Hicks. Měsíc je v první čtvrti dne 10. února a v krajní severní deklinaci a v odzemí dne 13. února. Planeta Mars nalézá se nejblíže zemi v tomto roce dne 10. února. Planeta Venuše nalézá se ve velmi blízké konjunkci s velkou planetou Jupiterem. Při vstupu do této periody můžeme očekávati změnu počasí v teplejší, počínaje na západě. Barometr bude poklesávati a zamračenost vzrůstati. Během dne 9. a asi 11. února tento stav postoupí do velkých středních údolí a promění se ve větrné bouře a déšť. Mezitím může nastati změna k sněhu a studenu na západě a severu. Od 11. do 13. února ústředí bouří přežene se přes centrální části dále k Atlantickému pobřeží se sněhem a studenějším počasím, které následovány budou bouremi na východě a jihu. V této periodě bouří budeme míti tedy tři stavy: Nejdříve počasí teplejší a nestálé, později poklesávání barometru, podmračno a déšť; změna větrů směrem západním, stoupání barometru, sníh; studenější a čistší počasí s větry od západu k severu.

Zpětná perioda bouří nastane v úterý, středu, čtvrtek a pátek, od 15. do 18. února. Déšť může býti očekáván během této periody ve východních částech země, ale déšť promění se ve sníh v středních a severních sekcích. Studená vlna pak může býti očekávána okolo 18. února.

Záhadná stanice pro bezdrátnou telegrafii v Maine.

Portland, Me., 5. února.—Záhada obklopuje zřízení velké stanice pro bezdrátnou telegrafii v lesích, šest mil severozápadně od tohoto města. Stanice tato přejata byla do péče úředníků Spojených Států, hlavně na stížnosti anglické vlády, která tvrdila, že jedná se o tajný podnik Němců. Vláda Spoj. Států nařídila vyšetřování a zjistila, že na stanici náležají se dva Němci, Emil Mayer a O. F. Heslar, kteří prohlásili, že přišli z Hannoveru v Německu. Stanice tato byla vypravena ale jenom přijímacím aparátem a nebyla schopna sama posílati depeše na velkou vzdálenost. Není známo a nebylo dosud vyšetřeno, kým a kdy stanice tato byla zřízena a vládní úředníci dosud marně snažili se do této záhady přinésti trochu světla.